

A Fővárosi Ítéletábra az SBGK Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Tószegi Renáta) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Váci Tímea ügyvéd (címe.) által képviselt alperes neve Szerkesztősege (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. július 13. napján kelt 122.P.22.263/2018/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az ... Zrt.-t (...), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes egy konzorcium tagjaként az ... (...) által 2017-ben, 480 millió forint értékű szakértői tanácsadás és szolgáltatás nyújtás tárgyában kiírt közbeszerzés nyertese. A felperes egyszemélyes tulajdonosa és törvényes képviselője 2017. december hónapban kommunikált és találkozott először dr. ...val, a minisztérium helyettes államtitkárával (és ezt követően lájkolta a Facebook profilképeit).

Az alperes által szerkesztetthu hírportálon 2018. április 7-én közzétett »480 milliós tanácsadás: az államtitkár barátjává a gigatender« címmel jelent meg cikk. A cikk beszámol arról, hogy 2017 augusztusában óriási közbeszerzést zárt le az ..., amely 480 millió forintos pályázat szakértői tanácsadásról és szolgáltatásnyújtásról szólt. A pályázatot némi meglepetésre egy fura hármas konzorcium nyerte el. Kitért arra, hogy a konzorcium két tagja ismert cég, míg a harmadik nyertes, a felperes eddig ismeretlen volt. A 2015-ben alapított, akkor 12 fős, kisebb cég hamar kilőtt a magyar közbeszerzési piacon, de az árbevétele sose érte el a 400 milliót sem. Az egyetlen tulajdonos korábban is dolgozott tanácsadóként kisvárosoknak kisebb közbeszerzéseknél, az akadémiának vagy az államkincstárnak, de az nagyon meglepő volt, hogy legnagyobbak hirtelen bevették a munkaóránként nettó 16.000 forintot fizető közbeszerzési szakértésbe. Ezután a cikk arra tér ki, hogy a felperes törvényes képviselőjének külső szemlélő számára egyetlen különleges képessége az, hogy az ... friss helyettes államtitkárának a barátja lett, aki 2016 végén kapott helyettes államtitkári kinevezést az ...-ben. A cikk szól arról, hogy a kapcsolat 2016-tól kezdődhetett. Legalábbis onnan kezdték el a semmiből vadul lájkolgatni egymás képeit Facebookon és a cikk megemlíti azt is, hogy

a helyettes államtitkár álarcban bár és név nélkül, de kitette már azt is, hogy idén a jogászbárra is párban mentek. Idézi, hogy a felperes törvényes képviselője azt vallja közbeszerzési tanácsadó cégének honlapján, hogy a közbeszerzési piacon a megbízások a bizalmon alapszanak. Ezt azzal kommentálja a cikk, hogy ha a hirtelen irányába megnövekedő bizalom a barátnője pozíciójából fakad, az viszont még most is törvénytelen. Beszámol arról, hogy a törvényes képviselő azt is írja magáról, hogy a cég bemutatkozásában, hogy már a néhány fős cége vezérigazgatójaként is a feladata elsősorban az új ügyfelek megszerzése és a stratégiai kapcsolattartás.

A cikk végezetül egy hasonló összeférhetlenségi esetet említ, egy másik helyettes államtitkár kapcsán, akinek férje a minisztérium alá tartozó nemzeti parktól nyert el megbízásokat, és aki az alperes cikkének megjelenése után nem sokkal le is mondott.

A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazítási kérelemre kérte kötelezni a fentiek miatt az alperest, mely szerint azt a valós tény, hogy a felperes az ... által szakértői tanácsadás és szolgáltatás nyújtására kiírt közbeszerzési eljárását a nyertes konzorcium tagjaként megnyerte, abban a hamis színben tüntették fel, hogy ez annak köszönhető, hogy a felperesi tulajdonos és az ... helyettes államtitkár között személyes kapcsolat áll fenn. A valóság ezzel szemben az, hogy cég a tulajdonosa és a helyettes államtitkára közötti személyes kapcsolattól függetlenül, jogszerű eljárást követően nyerte meg a tárgybeli közbeszerzési eljárást a felperes. Ezen közbeszerzési eljárások kiírásakor, az ajánlattételkor, illetve a közbeszerzési eljárások elnyerésekor a törvényes képviselő és a helyettes államtitkár személyes jellegű kapcsolat nem is állt fenn.

Keresetében előadta, hogy a kapcsolat a törvényes képviselő és a helyettes államtitkár között 2018 január hónapban kezdődött, így vitatta, hogy bármilyen kapcsolat ezt megelőzően a nevezett személyek között fennállt volna. Kiemelte, hogy a PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel a cikk egésze alapján az írás mondanivalója lényegében az, hogy 2016-ban már valamilyen kapcsolat kezdődhetett a felperes tulajdonosa és a helyettes államtitkár között, még a közbeszerzés 2017-ben történt elnyerését megelőzően.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes nem vitatta azt a valós tény, miszerint az általa képviselt gazdasági társaság egy konzorcium tagjaként közbeszerzési pályázat nyertese, valamint az is, hogy a helyettes államtitkárhoz személyes jellegű kapcsolat fűzi.

Álláspontja szerint a felperes által kifogásolt közlés a fenti valós tényeket nem tüntette fel abban a hamis színben, hogy a pályázati eredmény kifejezetten a személyes kapcsolatnak köszönhető.

Valós tényközlés, hogy a felperes törvényes képviselője lett az ... friss helyettes államtitkárának a barátja. Ez nem hamis látszatkeltés, ráadásul a kijelentésben a lett szó jövő időt takar, tehát nem azt fogalmazza meg, hogy a nyertes pályázó a pályáztatás során már a helyettes államtitkár barátja volt. Az a kijelentés, hogy „ha a hirtelen irányába megnövekedő bizalom a barátnője pozíciójából fakad, az viszont még most is törvénytelen,” nem tényállítás, hanem az alperes feltételezésben megnyilvánuló véleménye. Szintén véleménynek minősül a „maga a közbeszerzés is elég furcsa volt” kijelentés.

A második mondatrész, mely szerint egy ilyen nagy értékű tendernél nyílt eljárást kell hirdetni, de az elérhető adatok alapján csak három ajánlat érkezett, ezen nyertek az ismerős arcok, a másik két pályázatot nem ismerik, a társadalmilag kialakult közfelfogást figyelembe véve, nem kelti azt a látszatot, hogy jogellenesen választották ki a felperesi konzorciumot. A cikk írója pusztán megállapítja, hogy nem ismeri a másik két pályázatot.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ...hu internetes portálon az eredeti tartalom közzétételével azonos helyen és közvetlenül a sérelmezett cikk címe alatt, az eredeti tartalommal azonos betűméretben és megjelenéssel, a cikk elérhetőségéig,

de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás: 2018. április 7. napján azhu weboldalunkon közölt, »480 milliós tanácsadás: az államtitkár barátjává a gigatender« című cikkünkben azt a valós tény, hogy a ... Zrt. az ... által szakértői tanácsadás- és szolgáltatás nyújtására kiírt közbeszerzési eljárást a nyertes konzorcium tagjaként megnyerte, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy ez annak köszönhető, hogy a ... Zrt. tulajdonosa, dr. ... és az ... Minisztériumának helyettes államtitkára, ... között személyes kapcsolat áll fenn. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... Zrt. a tulajdonosa, dr. ... és az ... Minisztériumának helyettes államtitkára, ... közötti személyes kapcsolattól függetlenül nyerte meg a tárgybeli közbeszerzési eljárást és ezen közbeszerzési eljárások kiírásakor, az ajánlattételkor, illetve a közbeszerzési eljárások elnyerésekor dr. ... és ... között személyes jellegű kapcsolat nem is állt fenn." Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az ... Zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 27.780 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 27.000 forint elsőfokú eljárási illetéket. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 9.000 forint előlegezett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntésében idézte a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a PK 12. számú állásfoglalását. Ítéletáblai döntések alapján kiemelte, hogy az ítélezési gyakorlat egységes abban, hogy amennyiben a véleménynyilvánításként értékelendő következtetés nem nélkülöz minden alapot, azzal szemben sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A hírnévrontás a valóságos tényálláselemek téves következtetésre vezető csoportosítása, egyes elemek elhallgatása, mások túlhangsúlyozása.

A PK 12. számú állásfoglalás alapján a cikk egészét vizsgálva, arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által kifogásolt megfogalmazásokkal, különös tekintettel a cikk címére, az alperes azt a valós tény, hogy a felperes egy konzorcium tagjaként nyerte el a minisztérium által szakértői tanácsadás és szolgáltatás nyújtására kiírt közbeszerzési eljárást, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ennek oka az volt, hogy a felperes tulajdonosa és a helyettes államtitkár között személyes kapcsolat áll fenn.

Az átlagolvasó számára ugyanis azok a kijelentések, hogy az államtitkár barátjává a gigatender, akivel a kapcsolat 2016 évben kezdődhetett, legalábbis onnantól kezdtek el a semmiből vadul lájkolgatni egymás képeit a Facebookon, összességében ezt a jelentéstartalmat hordozzák. Hangsúlyozta, hogy ezek a kijelentések nem vizsgálhatóak és értelmezhetőek egymástól elkülönítetten. A szövegkörnyezet arra enged következtetni, hogy köztük a személyes kapcsolat már a közbeszerzést megelőzően kezdődött, a felperes képviselője 2016-tól vált a helyettes államtitkár barátjává.

Kiemelte, hogy a 8/2018. (VII. 5.) AB határozat értelmében a cikk címének kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a cikk értelmezésekor. A cím az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet.

A bizonyítékokat akként értékelte, hogy a kapcsolat kezdetére vonatkozó feltételezést nem igazolja, hogy a felperes törvényes képviselője a helyettes államtitkár Facebook profilképeit lájkolta, mivel a képfelvételek megosztásának ideje és azok lájkolása nem kell szükségszerűen, hogy azonos időben történjen, a 2016. évi felvétel - melynek feltöltési időpontja is bizonytalan -, kedvelésére lehetőség volt később, a közbeszerzés lefolytatását követően is. A lájkolás tényéből tehát a közbeszerzést megelőző kapcsolatra nem lehetett okszerűen következtetni, így a kifogásolt közlemény a véleménynyilvánítás oltalmát nem élvezi, és ezért valós tények hamis színben való feltüntetése miatt az alperest helyreigazításra kötelezte a bíróság.

Egyetértett azonban az alperessel abban, hogy a közbeszerzés elnyerésével kapcsolatban tett kijelentés első mondatának (annak furcsaságára vonatkozó kijelentés) objektív valóságtartalma nem

bizonyítható, az az alperes értékítélete, véleménye. A második mondat pedig nem kelti azt a látszatot, hogy jogellenesen választották ki a felperesi konzorciumot. Ezzel a cikk írója arra hívja csak fel a figyelmet, hogy szerinte szembetűnő, hogy a nyílt pályázat ellenére csupán három pályázat érkezett, amelyek közül kettőt nem ismer. Az indokolás szerint a közbeszerzés jogszerűségét állító helyreigazítás meghaladná a cikk kereteit is, e tekintetben a keresetet elutasította. A PK 15. számú állásfoglalásra hivatkozással határozta meg a helyreigazító közlemény szövegét az ítélete rendelkező részében foglaltak szerint (mellőzte a jogszerű eljárást követően részt).

A pernyertesség-pervesztesség arányát 75-25%-ban állapította meg, tekintettel arra, hogy a felperes négy közlés kapcsán kért helyreigazítást, ebből három érinti azt a kérdéskört, amelynek vonatkozásában pernyertes lett. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását.

Fellebbezését arra alapította, hogy a cikk címe nem kelt hamis látszatot, egyszerű valós tényközlés, nem hordoz ok-okozati kapcsolatot. Másrészt a sérelmezett kijelentéseknek az alperes által tartalmilag összefüggő kijelentéseket csoportosító értékelése a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelel, utalt arra, hogy a felperes ugyanezt tette helyreigazítási, majd kereseti kérelmében is.

Fenntartotta, hogy a cikk a címén túl tartalmában sem állítja és nem is sugallja, hogy a felperes azért nyert a pályázaton, mert tulajdonosa személyes kapcsolatban állt a helyettes államtitkárral, csupán azon véleményét fejezi ki, hogy ha ez így lenne, akkor törvénytelen lenne.

A felperes által kifogásolt közlések közül az első kettő valós tény, nem tüntet fel hamis színben semmit, a második kettő pedig vélemény, amely ellen nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

Mindezek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság - a kérelem tartalma szerint a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogköre gyakorlásával - a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetést vonjon le, a megállapított tényeket másként minősítse és ennek megfelelően a kifogásolt első három közlés tekintetében is utasítsa el a keresetet.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Kiemelte a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel, hogy a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni és az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni. A felperes nem önkényes szempontok alapján kialakított közléscsoportok tekintetében fogalmazta meg az igényét.

Az alperes azzal, hogy a sérelmezett kijelentéseket önállóan, egymástól elszigetelten értelmezte, nem volt tekintettel a szöveggörnyezetre és a PK 12. számú állásfoglalás szempontjaira. A cikkből kiemelt közlések összessége valószínűsítette meg a hamis látszatkeltést, amit az elsőfokú bíróság helyesen értékelt.

Hangsúlyozta, hogy az átlagos olvasó egy figyelemfelhívó címből is már azt olvassa ki, hogy a nagy összegű pályázatot az államtitkár barátja nyerte el, már itt kialakul az olvasóban az az érzés, hogy erre személyes kapcsolatokra tekintettel kerülhetett sor. Ezt a képzetet erősíti az olvasóban azzal, hogy az egyébként esélytelennek tűnő ajánlattevőnek egyetlen különleges képessége van, méghozzá az, hogy a tulajdonosa a pályázatot kiíró minisztérium vezető munkatársa, a helyettes államtitkár barátja, azaz nyilvánvalóan ezen különleges képességére tekintettel szerepelt sikeresen a közbeszerzési eljárásban. Ezek pedig megvalósítják a cikkben a valós tények hamis színben feltüntetését.

Az átlagolvasó szemszögéből nézve a feltételes módú mondatokkal átszőtt közlemények összességével érik el a hatást. A cikkben megjegyzik azt is, hogy a kapcsolat 2016-ban kezdődhetett.

Erre a látszatra erősítenek rá azzal is, hogy egy olyan további esetet említenek meg, amikor az egyik

helyettes államtitkár férje a tárca alá tartozó nemzeti parktól nyert el megbízásokat. Megalapozatlan az az alperesi hivatkozás is, miszerint az alperes csupán azon véleményét fejezi ki, hogy törvénytelen lenne, ha a felperes azért nyert a pályázaton, mert tulajdonosa személyes kapcsolatban állt a helyettes államtitkárral.

A fellebbezés nem alapos.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 358 § (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító része.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között, az ott megjelölt felülbírálati jogkör korlátaira is figyelemmel vizsgálta felül. A fellebbezés folytán ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően értelmezte-e a kifogásolt közléseket, és helytálló következtetést vont-e le akkor, amikor a valós tény hamis színben feltüntetését megállapította a sérelmezett közlések alapján.

A másodfokú bíróság a fellebbezett körben az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a cikk egészét és annak belső összefüggéseit figyelembe véve, az átlagolvasó értelmezését szem előtt tartva, a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően értelmezte a sérelmezett közléseket. A határozat a nyilatkozatokat egymásra is vonatkoztatva, azokat nem egyenként, az alperes fellebbezésében és ellenkérelmében hivatkozott, egymástól elszigetelt módon értékelte. A másodfokú bíróság ennek kapcsán azt emeli ki, hogy a felperes valós tények hamis színben feltüntetését kifogásolta. Annak volt ezért jelentősége, hogy a felperes által a cikkben sérelmezett mondatok a cikk egyéb tartalmaival együtt összességében, a tények csoportosításával, elhallgatásával keletkeztetnek-e a felperes által sérelmezett hamis képet az átlagolvasó előtt. Az átlagolvasó értelmezi-e úgy, hogy a felperesi társaság azért nyert pályázatot, mert a társaság tulajdonosa a pályázat elbírálásakor az államtitkárral érzelmi, személyes kapcsolatban állt.

Az elsőfokú bíróság tartalmában is helyesen jutott arra a következtetésre a cikk egészét tekintve, hogy a sérelmezett közlések összességében a felperes által sérelmezett képet keletkeztetik az átlagolvasó számára. A különböző pályázatok elnyerésével foglalkozó cikk „az államtitkár barátjáéké a gigatender” erőteljes, tényközlést tartalmazó címmel jelent meg, alatta a cikkben érintett, felperes tulajdonosával érzelmi kapcsolatban álló helyettes államtitkár képe látható. A cikk szövegében pedig ugyanezt a helyettes államtitkárt és a felperes tulajdonosát egy Instagramról származó álarcos képen mutatják, a cikk szövege szerint a helyettes államtitkár álarcban és név nélkül kitette azt is az Instagramra, hogy párban mennek az idei jogászbálra. A cikk szövegösszefüggésében a kakukktojással kapcsolatos részlet is azt fejezi ki, hogy a győztes konzorcium másik két tagjához hasonlóan, akik közül az egyiket a cikk a kormányfő vejéhez, a másikat egy hozzá közel álló üzletemberhez köti, a felperesi társaságnak is volt valamilyen közhatalom képviselőjéhez kapcsolódó személyes kapcsolata. Az átlagolvasó számára mindezek a tartalmi megjelenítések egymást is erősítve azt az üzenetet közvetítik, hogy a tender felperes általi elnyerése a képen látható államtitkárral való személyes kapcsolattal összefügg. Az államtitkár „barátja lett” megfogalmazás az átlagolvasó számára fentiekre is figyelemmel nem azt fejezi ki, hogy a tendert követően vált baráttá az államtitkár-helyettes, ilyen lehetőségre a cikk nem is utal. A bírálatot megelőző kapcsolatra vonatkozó információt erősíti az arra vonatkozó közlés is, hogy a kapcsolat 2016-ban kezdődhetett, valamint, hogy 2016-tól lájkolták vadul egymás fotóit, a

jogászbálra párban mennek, ami a cikk egészéből kitűnően a 2017-es perbeli tendert megelőzte. A kapcsolat kezdeténél a feltételes mód használata bizonytalansága az átlagolvasó számára a cikk címére, további részeire is figyelemmel csak kisebb bizonytalanságot fejez ki, nem valamilyen elméleti lehetőség felvetését. A bizalom személyes kapcsolatból származásának törvénytelenységére vonatkozó újságírói vélemény is ebben a szövegösszefüggésben értelmezhető.

Helytállóan következtetett mindezekre tekintettel arra az elsőfokú bíróság, hogy az átlagolvasó összességében a kifogásolt közléseket akként értelmezi, hogy a felperes tulajdonosa az államtitkár helyettes barátja volt a pályázat elnyerésekor, ekként ennek a kapcsolatnak köze lehetett a felperesi részvétellel beadott pályázat elnyeréséhez.

Az alperes a per során nem vitatta, hogy a felperes tulajdonosa és az alperes 2017. decemberében beszéltek először egymással és 2018. januárban léptek érzelmi kapcsolatba, a cikk pedig 2017. augusztusi pályázati döntésről szólt. A pályázat elnyerésekor fennálló baráti viszonyt ekként az alperes nem bizonyította. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kifogásolt részletek összességében azt a valós tény, hogy a felperes egy konzorcium tagjaként az ... pályázatát megnyerte, abban a hamis színben tüntették fel, hogy ez a minisztérium helyettes államtitkára és a felperes közötti személyes kapcsolatnak volt köszönhető.

A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy az alperes által csatolt újságírói e-mailből kitűnik, hogy az újságíró nem rendelkezett információval arról, hogy mikor kezdődött a felperes tulajdonosának és a helyettes államtitkárnak a kapcsolata, továbbá olyan bizonyítéka az e-mailben sem hivatkozott, hogy az államtitkár mikortól látogatta a felperes képeit. Az információhiányát azonban az átlagolvasó számára nem jelenítette meg világosan úgy, hogy az átlagolvasó előtt a személyes kapcsolat pályázat elbírálásakor fennállása, illetve a pályázat elnyerése és a személyes kapcsolat közötti összefüggés feltételezéseként, következtetésként jelenhessen meg.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalás megfelelő figyelembe vételével, jogszabálysértés nélkül kötelezte az alperest az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazítás közzétételére, valós tény hamis színben feltüntetése miatt. A másodfokú bíróság ennél fogva az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, erre figyelemmel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés alapján a költségjegyzéket figyelembe véve, ugyanakkor a másodfokú eljárásban a fellebbezési ellenkérelem megszerkesztése, és a tárgyalási jelenléttel indokolt munkavégzésre tekintettel 3 órában elfogadott munkaidő alapján - összesen 15.000 forint+áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a perköltségfizetési kötelezettség tekintetében jogi személyiséggel nem bíró alperes által szerkesztett sajtóterméket kiadó, jogi személyiséggel bíró ... Zrt-t.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2018. október 12.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró